

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Der er jo også nogle, der har tanker om, at man skulle have et specielt naboskab. Der er bare det ved det, at de ting, man kan tilbyde i naboskabet, toldunion osv., har Tyrkiet allerede.

Nu tillader jeg mig at tænke langt, for vi har jo ansvaret for, hvordan det kommer til at blive i Europa om 10-15 år, og de beslutninger, vi træffer i dag – det er jo det vanskelige ved udenrigspolitik – har jo virkning mange, mange år frem i tiden. Der tror jeg, at det er meget vigtigt for Europa, at vi har et europæisk Tyrkiet. Vi ved ikke, hvilke spændinger vi kommer ud for i vores verdensdel, i den del af verden, hvor vi bor, og der er det meget vigtigt, at vi i forbindelse med de spændinger har Tyrkiet som en del af vores fællesskab.

Men det er klart, at det kræver, at det er et Tyrkiet, som har den religionsfrihed, der er forudsætningen i Europa, og som har de værdier tilfælles med os.

Det er ikke sådan, at den tyrkiske administration tror, at vi skal ændre vores love. Den tyrkiske administration er jo i gang med at ændre sine love. Reformerne fortsætter jo, bare ikke i det tempo, der har været. Så man er i Tyrkiet udmærket klar over, at der er en masse hurdler, der skal overvindes. Men jeg synes, det er meget bedre at arbejde på at overvinde hurdlerne i stedet for med det samme at stoppe op foran barriererne og så som en hest, der afviser barriererne, sige, at det kan vi ikke finde ud af, og så smide rytteren af hesten. Det synes jeg ikke er klogt.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen Tyrkiet spiller jo allerede en rolle i det europæiske samarbejde i Europarådet, i NATO og på en lang række andre områder. Men det er klart, at her, hvor der er tale om et så bindende samarbejde, et så forpligtende samarbejde som EU, er det altså en regulær katastrofekurs, som EU og udenrigsministeren lægger op til. Jeg kan ikke forstå, hvorfor udenrigsministeren fastholder den her utopi om, at Tyrkiet skulle ønske at reformere sig, gennemleve hele det, som Europa har gennemlevet efter renæssancen. Det er altså – undskyld udtrykket – meget naivt at forestille sig, at det skulle ske på bare 10-15 år.

Men så vil jeg bruge mit sidste spørgsmål til at spørge om noget andet. Forleden dag i Radioavisen kunne man høre, at den 11. december nu er blevet til sådan en nøgledato. Hvis ikke Tyrki-

et inden den 11. december 2006 har ratificeret Ankaraprotokollen, har accepteret, at besættelsen af Nordcypern skal høre op, og at tingene skal normaliseres, vil det have konsekvenser.

Kl. 15.35

I forlængelse af den rapport, som Kommissionen jo altså har fremlagt her, og som opregner en lang række af de problemer, som Tyrkiet står over for, og en lang række skismaer, hvor det viser sig mere og mere vanskeligt overhovedet at få Tyrkiet til at røkke sig ud af stedet, vil jeg gerne høre, hvilke konsekvenser udenrigsministeren forestiller sig at det skal have, at Tyrkiet er så langsom i processen, og hvilke konsekvenser der lægges op til der eventuelt skal være den 11. december 2006. I Dansk Folkeparti er ønsket helt klart, og det er, at optagelsesforhandlingerne skal stoppe; de skal bremses, inden den her katastrofekurs kommer helt ud af kontrol.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det ved jeg godt er Dansk Folkepartis opfattelse. Dansk Folkeparti vil også helst have, at EU stopper. Så Dansk Folkeparti vil helst stoppe hele det europæiske. Det er ikke vores opfattelse.

Med hensyn til Ankaraprotokollen er det klart, at man skal respektere, at alle 25 medlemslande har de samme aftaler, som er indgået med EU, altså adgang til lufthavnene, adgang til havnene i Tyrkiet, og hvis Tyrkiet ikke respekterer det, vil det få følger. EU-formandskabet, der udgøres af det finske formandskab for øjeblikket, arbejder på at finde en løsning, Kommissionen er i gang med sagen, og jeg kan ikke forudskikke, hvad resultatet bliver, for der er ingen, der ved det på indeværende tidspunkt.

Meningen er så, at de skal komme med et forslag til det udenrigsministermøde, der finder sted umiddelbart før topmødet – det kan godt være, det er den 11. december 2006 – og der må vi så se på, om der er fundet en løsning.

Men jeg vil også godt understrege, at EU jo faktisk har givet Nordcypern indtryk af, at man ville hjælpe dem med en hjælpepakke, efter de sagde ja til at komme ind i EU gennem en genforening med Cypern, og den hjælpepakke er faktisk aldrig kommet. Ikke at jeg vil kæde de ting sammen, men vi kunne jo altså også godt fra EU's side opfylde de løfter, vi har givet.

Hermed sluttede spørgsmålet.